

[PRZYTĘPIEĆ *vb pf*

3 sg fut przytępi(e)je.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Trochę stępieć, stać się mniej ostrym; w przen: [pszczoły] Boyazn zsercza zrzuciwszy podkawszi się thloczą Skrzydelkami gdi trzeba prędziuchno ruchaiąc Broni gdi przithempieye nosem poostrzaiąc ŚwirPasiecz 256.

Formacje współrdzenne cf TĘPIĆ.

AĆ